

Zlatni Histrion(i)

Zlatni Histrion je nagrada Glumačke družine Histrion koja se već pet godina dodjeljuje na koncu godišnje kazališne sezone. Nagrada se dodjeljuje za najbolju žensku ulogu, najbolje glumačko ostvarenje i histrionski doprinos Glumačkoj družini. Prosudbena komisija u sastavu: Josip Bobi Marotti, dr. Dušan Oršić, Branko Vukšić, Mia Begović i Kristina Šimun nagradu *Zlatni Histrion* ove godine dodijelili su:

ZLATNI HISTRION za ZLATNU HISTRIONKU s najboljim ovogodišnjim glumačkim ostvarenjem - Slavica Knežević

“Kada je prije sedam godina izražena zabrinutost za to što je uloga Hamleta bila dodijeljena Ivi Gregureviću, mnogi su njegovi kolege rekli: - Ivo Gregurević je tako sjajan glumac da može igrati ne samo Hamleta, već i Ofeliju. Redatelj se, ipak, dalje od Hamleta nije usudio ići. Gregurević još uvijek čeka na - Ofeliju. Glumica koja pak ne samo da bi mogla odigrati Ofeliju već i Hamleta - možda u ovoj podjeli u kojoj će Gregurević igrati Ofeliju - ovogodišnja je Zlatna Histrionka. Od svega što je do sada igrala u Glumačkoj družini - pozlatilo se. I od najmanje Zlatna Histrionka u pravilu napravi najzapaženiju ulogu. Poput Spasitelja je; s malo kruha i malo vina umije nahraniti i napojiti mnoštvo teatra najgladnijih. Njena je Baba Urša u “Gričkoj vještici” prototip histrionske žive, nadahnute i slojevite glume.”

ZLATNI HISTRION za najbolje glumačko ostvarenje - Zlatko Vitez

“Obrazloženje nagrade Zlatni Histrion za najbolje glumačko ostvarenje, s obzirom tko ju je dobio, trebalo bi trajati duže od predsjedničke poslanice. Kako naša cijela svečanost dodjele traje kraće od poslanice, obrazloženje smo - koliko god nam to teško bilo - skratili na ljudskom strpljenju

ipak prihvatljivu mjeru. Iako je žiri bio usredotočen samo na ovogodišnje glumačke dosege, bilo mu je nemoguće u tako oštroj konkurenciji ne zamijetiti i sve ostale prinose Zlatnog Histriona u protekloj kazališnoj sezoni. Već i vrapci na krovu znaju da je najnagrađivanija, zasigurno jedna od najboljih predstava nastalih na tekstovima velikog Miroslava Krležine histrionska “Krležijada”. Najhistrion - po stažu, ugledu, prinosu i imetku (o nagradama je riječ) - napravio je, i kao redatelj i kao glumac, od mnoštva Krležinih tekstova, jednu od najcjelovitijih, najsveobuhvatnijih, najkonzistentnijih i najrelevantnijih kazališnih predstava s kojom bi i sam Fric bio, vjerujemo, itekako zado-

voljan, kao što su i ovog ljeta bili zadovoljni brojni gledatelji južnoga dijela Jadrana, po kojem su plovili Histrioni. Režirao je nekoliko godina staru “Gričku vješticu”, koja je i ove godine bila ljetni kazališni hit na Opatovini. Nakon čudesnog Ujaka Vanje za kojega je već dobio jednu zlatnu nagradu, onu na Danima staire, Ujaka Vanje kakav se ne događa desetljećima, najhistrion je suvereno uronio u lik Antuna Jankovića. I “Hrvatskom je Diogenesu” najhistrion, ovaj put “samo” kao glumac, udahnuo život, zakrivilši Opatovinu, po ne znamo koji put, svojom virtuoznošću. Ovo što je najhistrion ove godine odradio, samo je jedan mali isječak jednog za našu kazališnu domaju itekako značajnog projekta.”

ZLATNI HISTRION za kazališni doprinos Glumačkoj družini Histrion - Ivan Vuković

“Svi vi koji ste dio teatra, bilo ga samo hodočastite, bilo hodočasnike ushićujete, znadete veoma dobro da, ipak, kazalištu i za kazalište treba mnogo više od trokuta glumac-pisac-publika. To nevidljivo više u velikoj većini slučajeva trokut pretvara u četverokut, ili, trima stupovima kazališne umjetnosti omogućuje - ovisno o vrsti - spektakularnost, osigurava, što je itekako bitno, korak u utrci s drugim umjetnostima i drugim medijima, te produžuje život. Glumca-pisac-publiku četvrti, nevidljivi element, nadopunjuje prije, u tijeku i nakon svetog čina prestave. Nevidljivi izakulisni maestro, pokretač i dobar duh velike ekipe itekako značajnih kazalištaraca, već čitavo desetljeće “krivac” za iz godine u godinu sve ljepšu, uredeniju, udobniju i tehnički suvremeniju Opatovinu, čovjek u koga su uprte sve histrionske oči - naročito kada se dijele peti virmani, histrion jednako vješt za knjigovodstvenim kompjutorom, u veranju na visoke rasvjetne stupove, vožnji kombija i tehničkom funkcioniranju jedine družine u Hrvatskoj koja je prerasla - još uvijek bez uredene dvorane - u instituciju...”

Histrioni gledaju u nebo

histrioni gledahu u nebo
kao neki sveti ljudi
o, hoće li napokon kiša
prestati
hoće li nam novac nestati
histrioni gledahu u nebo
kao pobožna lica
na histrionskom pojilu
koliko li samo popiju
dok prime neslavnu kopiju
to preteška je služba, veli
histrionska družba
nevolja će, drač i korov
dok se ne napiju
taj Lourdes, ta trudna bratija
i songovi i mantija
tu ostavljahu kosti
u slavu umjetnosti
histrioni gledahu u nebo
ni izjelice, niti tati oblače se silni
zar smo mi krivi
mi trošimo tek
svoju utopiju
daj petu kopiju, daj mi petu kopiju.

Arsen Dedić, histrionima posvećeno 1997.

S